

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cob/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422201816
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1422201816.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej, ml. a Mgr. Mariána Degmu, v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s.r.o., so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, proti žalovanému: Generáli Česká poisťovňa a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Mesto, 110 00 Praha, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54 228 573, o zaplatenie 720 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 15Cb/7/2022 - 90 zo dňa 2. mája 2023, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 15Cb/7/2022 - 90 zo dňa 2. mája 2023 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 720 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 720 eur od 18.03.2021 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.11.2020 došlo k dopravnej nehode, pričom vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si náhradu škody uplatňovala poškodená p. H. Z., resp. žalobca. Poškodená p. H. Z. bola v dôsledku škody vzniknutej na jej motorovom vozidle značky Ford S-Max, EČV: B. nútená účelne si požičať náhradné motorové vozidlo a to po dobu opravy jej poškodeného vozidla. Poškodená p. H. Z. za týmto účelom uzavrela nájomnú zmluvu so žalobcom, predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla, ktoré zodpovedalo rovnakej kategórii akej bolo poškodené motorové vozidlo poškodenej. Za 12 dní nájmu motorového vozidla značky Toyota Rav4 bola poškodenej následne vystavená faktúra č. 201202 v celkovej výške 1.380 eur. Žalovaný z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody (poistná udalosť č. 6401091371) vyplatil žalobcovi za náhradné vozidlo poistné plnenie v celkovej výške 660 eur. K dňu podania žaloby tak zostávalo neuhradené nájomné vo výške 720 eur.

3. Žalobca poukázal na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2020 prevzal uvedenú pohľadávku spočívajúcu v neuhradení náhrady škody vo výške 720 eur. Ďalej uviedol, že poškodená p. H. Z. sa so žalobcom zmluvne dohodla na nájme náhradného motorového vozidla v cene 115 eur za deň, ktorý trval od 30.11.2020, 9:50 hod. do 11.12.2020, 14:00 hod., t.j. celkovo 12 dní. Žalovaný uznal nárok na náhradu škody iba v cene 55 eur za deň. Žalobca s poukazom na ustálenú súdnu prax považoval cenu za prenájom vozidla vo výške 115 eur za 1 deň za obvyklú.

4. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Výšku nájomného 115 eur za 1 deň považoval za neprimerane vysokú. Poukázal na cenníky autopožičovní z oblastí okresu Bratislava,

podľa ktorých sa denný nájom pre daný typ vozidla v danom regióne pri zohľadnení dĺžky nájmu 12 dní pohybuje v rozmedzí od 38 eur bez DPH do cca 46 eur bez DPH. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, pričom uviedol, že priznal sumu denného nájmu vo výške 55 eur (vrátane DPH), ktorá predstavovala podľa prieskumu trhu najvyššiu sumu denného nájmu v danom regióne. Nepoprel právo poškodenej na slobodný výber autopožičovne, avšak ak tento nebol vybratý s ohľadom na to, aby sa predchádzalo vzniku (rozšíreniu) ďalšej škody (§ 415 Občianskeho zákonníka), musí žalobca znášať riziko, že mu budú vyplatené len primerané náklady, a nie všetky vynaložené.

5. Žalobca spochybnil, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal neprimeranosť fakturovanej ceny nájmu náhradného motorového vozidla. Internetový prieskum žalovaného, ktorý bol zameraný výlučne na najnižšie ceny na trhu, bol iba sumár cenovo najnižších reklamných ponúk z internetu, ktorých prvoradým cieľom je nalákať potencionálnych zákazníkov do danej autopožičovne, pričom internetové reklamné ponuky predložené žalovaným neboli z hľadiska dokazovania spôsobilé vzájomného porovnávania a nemali absolútne žiadnu vypovedaciu schopnosť. Poškodená si v predmetnej veci požičala náhradné vozidlo v režime doby neurčitej a za takých podmienok, ktoré jej v danej chvíli najviac vyhovovali, pričom celkovú dobu nájmu kontrahovala pre dôvody spočívajúce v dĺžke opravy jej vozidla, príp. pre ťažkopádnu činnosť žalovaného.

6. K dohodnutému nájomnému neboli fakturované žiadne prirážky, pričom dopĺňujúca informatívna tabuľková poznámka k cenám, zľavám a akciám, ktorá bola uvedená vo faktúre žalobcu, mala pre prenajímateľa a nájomcu iba informačný charakter o tom, z čoho všetkého bola tvorená v nájomnej zmluve zrozumiteľne dohodnutá a jednoznačne číselne zobrazená denná sadzba nájomného, pričom táto informatívna poznámka vo faktúre mala iba z marketingového hľadiska uľahčiť orientáciu v rozdielnostiach produktov ponúkaných prenajímateľom pod označením Ponuky č. 1 a Ponuky č. 2. Za účelom preukázania svojich skutkových tvrdení o obvyklosti ceny nájmu náhradného motorového vozidla v rozhodnom čase pri rozhodných podmienkach žalobca predložil potvrdenia o výške ceny za nájom náhradného motorového vozidla od iných podnikateľov v rovnakej oblasti pôsobnosti, a to od spol. ERANOV s.r.o., IČO: 50 486 942, Zoltán Valentovič - Autotrans, IČO: 37 334 883 a Martin Mrúzek - Mtechnix, IČO: 41 077 407. Zároveň predložil cenník žalobcu s potvrdeniami iných autopožičovní. Poukázal na ustálenú judikatúru, ktorá uvádza, že povinnosť je nahradiť cenu obvyklú (primeranú) a nie cenu priemernú či cenu najnižšiu (právoplatné rozsudky okresných súdov v Bratislave a rozsudky Krajského súdu v Bratislave napr. sp. zn. 3Cob/269/2015, sp. zn. 7Co/163/2015, sp. zn. 2Cob/145/2016). Argumentoval, že súdy opakovane uviedli, že poškodený nie je povinný požičať si auto v najlacnejšej autopožičovni; že pokiaľ existuje ponuka prenájmu aj za iných podmienok (prijateľnejších pre poškodeného) nie je možné od poškodeného požadovať, aby sa pri rozhodovaní o nájme riadil iba jediným kritériom a to najnižšou cenou; že škodovou udalosťou a s tým spojenou stratou auta nemá utpieť ani len sociálny komfort poškodeného, a že v súvislosti s cenou nájmu je nevyhnutné porovnávať ceny pri porovnateľných podmienkach nájmu, pretože v prípade odlišných (benevolentnejších) podmienok nájmu (najmä v súvislosti s depozitom, platbou nájomného vopred, pevnou dobou nájmu a podobne) je možno očakávať odlišné cenové hladiny, čo môže skresliť predstavu o obvyklej cene nájmu. V súvislosti s argumentáciou žalovaného o porušení všeobecnej prevenčnej povinnosti poukázal na bod 11 odôvodnenia právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.03.2018, sp. zn. 33Cb/122/2015, ktorý bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.04.2019, sp. zn. 3Cob/174/2018.

7. Žalovaný v duplike poukázal na to, že podklady predložené žalobcom nemožno považovať za relevantné pre účely posúdenia primeranosti výšky denného nájmu v danom čase a mieste, keďže dané potvrdenia o cenách sú datované v rokoch 2017-2019, pričom uplatnené nároky sa týkajú zapožičania náhradného vozidla v čase od 30.11.2020 do 11.12.2020. K cenníku žalobcu (platný od 01.01.2016) s potvrdeniami od iných autopožičovní uviedol, že nie je zrejme ako je možné, že ceny za denné nájomné sa u žalobcu od roku 2016 nezmenili vzhľadom na zmeny podmienok na trhu. Poukázal na to, že podľa ustálenej judikatúry je potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaný, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase.

8. Rozsudkom č.k. 15Cb/7/2022 - 90 zo dňa 2. mája 2023 súd prvej inštancie žalobcovi vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 720 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 720 eur od 18.03.2021 do zaplata, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. (výrok I.) a žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

9. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia k ustálenému skutkovému stavu uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 23.11.2020 došlo k dopravnej nehode, pričom vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie u žalovaného, u ktorého si náhradu škody uplatňovala poškodená p. H. Z.. Poškodená si v dôsledku uvedenej poistnej udalosti, ktorá jej vznikla na jej osobnom motorovom vozidle Ford S-Max, EČV: B., prenajala náhradné motorové vozidlo Toyota Rav4 od žalobcu, a to po dobu opravy jej poškodeného vozidla od 30.11.2020 do 11.12.2020, t.j. celkovo 12 dní, za cenu 115 eur za jeden deň. Faktúrou č. 201202 žalobca fakturoval poškodenej za 12 dní nájmu náhradného vozidla sumu 1.380 eur. Oznámením o zaslaní poistného plnenia zo dňa 02.03.2021 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 02.03.2021 ukončil šetrenie poistnej udalosti a z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody - poistná udalosť č. 6401091371 bude vyplatené žalobcovi za náhradné vozidlo podľa predloženej faktúry č. 201202 poistné plnenie v celkovej výške 660 eur, čo predstavuje 55 eur na jeden deň za 12 dní prenájmu náhradného vozidla od 30.11.2020 do 11.12.2020.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2020 (č.l. 8-9 spisu) poškodená postúpila na žalobcu žalovanú pohľadávku voči žalovanému. Podľa čl. I. zmluvy o postúpení pohľadávky postupca má alebo bude mať nárok na náhradu škody voči zodpovednému subjektu za škodovú udalosť na jeho motorovom vozidle Ford S-Max, EČV: B., ku ktorej došlo dňa 23.11.2020 v Dunajskej Strede. Postupca má alebo bude mať za túto škodovú udalosť taktiež v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 381/2001 Z.z.“ alebo ako „zákon o PZP“) aj priamy nárok voči poisťovní zodpovedného subjektu, príp. Voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov spravujúcej poistný garančný fond. Nárok postupcu na náhradu škody je v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka vo výške skutočnej škody a ušlého zisku. Postupca si od postupníka na základe požičovnej zmluvy zo dňa 30.11.2020 účelne požičal náhradné vozidlo, ktoré nutne potreboval. Cena za dané požičanie si náhradného vozidla vo výške 1.380 eur predstavuje pohľadávku postupcu voči zodpovednému subjektu, resp. jeho poisťovní, či Slovenskej kancelárii poisťovateľov, ktorú má záujem postúpiť na postupníka za podmienok v tejto zmluve uvedených. Podľa čl. III. ods. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie pohľadávky postupcom postupníkovi je bezodplatné s výnimkou prípadu uvedeného v čl. III. ods. 2 tejto zmluvy. Podľa čl. III. ods. 2 zmluvy o postúpení pohľadávky v prípade prijatia poistného plnenia, resp. náhrady škody je postúpenie pohľadávky odplatné, pričom odplata je splatná do 30 dní od momentu prijatia plnenia na účet postupníka.

11. Výška odplaty určená zmluvnými stranami je suma totožná s výškou prijatého plnenia istiny. Z internetového cenníka predloženého žalovaným - irent.sk zo dňa 02.03.2021 (č.l. 32 spisu) súd prvej inštancie zistil, že cena prenájmu motorového vozidla Ford S- Max v období od 02.03.2021 do 13.03.2021 predstavovala 619,20 eura (51,60 eura za 1 deň). K podmienkam prenájmu patrili - záloha 330 eur, bez obmedzenia km, poistenie SR. Z internetového cenníka predloženého žalovaným - kristofcars.eu zo dňa 02.03.2021 (č.l. 33 spisu) súd zistil, že cena prenájmu motorového vozidla TOYOTA RAV4 na 8-20 dní predstavovala 40 eur bez DPH za 1 deň. K podmienkam prenájmu patrili - havarijné poistenie a PZP zadarmo. Ďalšie podmienky prenájmu nie sú v cenníku uvedené. Z internetového cenníka predloženého žalovaným - bmbautopozicovna.sk zo dňa 02.03.2021 (č.l. 34 spisu) súd zistil, že cena prenájmu motorového vozidla Ford S-Max na 11-20 dní predstavovala 38 eur bez DPH za 1 deň. K podmienkam prenájmu patrili - vratná zábezpeka 300 eur, denný limit 400 km, mesačný limit 5.000 km, doplatok za každých začatých 10 km navyše 0,50 eur. Z internetového cenníka predloženého žalovaným - fordstore.sk zo dňa 02.03.2021 (č.l. 35 spisu) súd zistil, že cena prenájmu motorového vozidla Ford S-Max s denným limitom najazdených km 300 km predstavovala 55 eur za 1 deň. K podmienkam prenájmu patrili - iba pre zákazníkov Summit Motors Bratislava, spol. s r.o., doplatok za každý ďalší km nad rámec denného limitu 0,12 eur/km.

12. Z cenníka nájmu vozidiel žalobcu platného od 01.01.2016 (48 spisu) súd zistil, že cena nájmu pri SUV kategórii vozidiel (okrem iných tam uvedených kategórii) je pri ponuke č. 1 (povinný depozit, celé nájomné vopred, určitá doba nájmu, zľava podľa dĺžky nájmu) od 69 eur a pri ponuke č. 2 (bez povinného depozitu, odklad platby nájomného - faktúra za nájom sa vystavuje po skončení nájmu - splatnosť faktúry za nájom je max 3 mesiace odo dňa vystavenia, neurčitá doba nájmu, zľava iba v prípade akcie) od 115

eur. Na konci cenníka sa nachádza potvrdenie od ERANOV s.r.o., Žltá 3937/1A, 851 07 Bratislava, IČO: 50 486 942, JUDr. Zoltán Valentovič - Autotrans, Pri zvonici 4139/27, 821 04 Bratislava, IČO: 37 334 883, PP RENT CARS s.r.o., Brusnicová 12316/20, 831 01 Bratislava, IČO: 35 869 992, GentleCar, s.r.o., Bajkalská 72, 821 109 Bratislava, BUSINESSCAR s.r.o., Blumentálska 22, 811 07, AUTOCENTRUM ASIST s.r.o., Galvaniho 2/A, 821 04 Bratislava, IČO: 47 074 441, ktorými uvedené spoločnosti potvrdili, že na trhu autopožičovní sú uvedené ceny jednotlivých tried vozidiel vzhľadom na podmienky nájmu primerané a pohybujú sa v pásme cenovej obvyklosti. Z potvrdenia k cene nájmu zo dňa 01.02.2017 (č.l. 49 spisu) súd zistil, že Zoltán Valentovič - Autotrans, Pod Rovnicami 5, 841 05 Bratislava, IČO: 37 334 883 v ňom potvrdil, že podniká v oblasti prenájmu motorových vozidiel od roku 2000, pričom v jeho „autopožičovní“ v prípade zapožičania motorového vozidla Toyota RAV4 je cena nájmu 120 eur za 1 deň nájmu. Z potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla zo dňa 29.04.2019 (č.l. 50 spisu) súd zistil, že Martin Mrúzek - Mtechnix, 1. mája 544/38, 900 21 Svätý Jur, IČO: 41 077 407 v ňom potvrdil, že podniká v oblasti prenájmu hnuiteľných vecí od roku 2011, pričom v prípade nájmu motorového vozidla SUV triedy je cena nájmu 120 eur za 1 deň nájmu (nájom bez depozitu s platbou nájomného na konci doby nájmu). Zároveň potvrdil, že zľavy pri tomto type nájmu neposkytuje a táto cena platí od roku 2011. Z potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla zo dňa 30.04.2019 (č.l. 51 spisu) súd zistil, že ERANOV s.r.o., Žltá 3937/1A, 851 07 Bratislava, IČO: 50 486 942 v ňom potvrdil, že podniká v oblasti prenájmu hnuiteľných vecí od roku 2016, pričom v prípade nájmu motorového vozidla SUV triedy je cena nájmu 119 eur za 1 deň nájmu (nájom bez depozitu s platbou nájomného na konci doby nájmu). Zároveň potvrdil, že zľavy pri tomto type nájmu vozidla (nájom bez depozitu s platbou nájomného na konci doby nájmu) neposkytuje a táto cena platí od roku 2016.

13. Medzi stranami bola spornou výška škody predstavujúca posúdenie, či cena nájmu za náhradné motorové vozidlo (115 eur za deň) zabezpečené poškodenou zodpovedá obvyklej cene nájmu obdobného motorového vozidla v danom mieste a čase. Pokiaľ žalovaný poukazuje na nižšie ceny z internetových cenníkov autopožičovní výšku denného nájmu 115 eur namietal ako neprimeranú, súd prvej inštancie poukázal na to, že podmienky, za ktorých si poškodená prenajala náhradné motorové vozidlo, boli zásadne odlišné ako tie, za ktorých prenajímajú motorové vozidlá autopožičovne, z ktorých cenníkov vychádzal žalovaný pri stanovení výšky náhrady škody vyplatenú žalobcovi. Poškodená si podľa súdu prvej inštancie prenajala náhradné motorové vozidlo za podmienok, kedy na začiatku nájmu neskladala žiadnu finančnú zábezpeku za vozidlo ani za nájom vozidla, faktúra za nájom sa vystavuje po skončení nájmu - splatnosť faktúry za nájom je max 3 mesiace odo dňa vystavenia, neurčitá doba nájmu. Práve v dôsledku týchto odlišných podmienok bola cena za prenájom náhradného motorového vozidla vyššia v porovnaní s cenníkmi predloženými žalovaným. Súd prvej inštancie poukázal tiež na to, že z internetového cenníka predloženého žalovaným - fordstore.sk zo dňa 02.03.2021 vyplýva, že cena prenájmu motorového vozidla Ford S-Max tam uvedená bola platná iba pre zákazníkov Summit Motors Bratislava, spol. s r.o.. Žalobca na preukázanie obvyklosti ceny nájmu obdobných motorových vozidiel rovnakej triedy, ako bolo motorové vozidlo poškodenej predložil potvrdenia o cenách nájmov obdobných motorových vozidiel iných autopožičovní, ktoré prenajímajú motorové vozidlá za obdobných podmienok ako boli tie, za ktorých si prenajala náhradné motorové vozidlo poškodená.

14. K žalovaného námietke, že žalobcom predložené potvrdenia o cenách nájmov sú datované v rokoch 2017-2019, hoci predmetný nárok sa týka obdobia roka 2020 súd prvej inštancie zhodnotil ako nedôvodnú, pretože na potvrdeniach od Martin Mrúzek - Mtechnix, 1. mája 544/38, 900 21 Svätý Jur, IČO: 41 077 407 je uvedené, že predmetné ceny platia od roku 2011 a v potvrdení od ERANOV s.r.o., Žltá 3937/1A, 851 07 Bratislava, IČO: 50 486 942 je uvedené, že tieto ceny platia od roku 2016. Aj zo samotného cenníka žalobcu vyplýva, že ceny nájmu vozidiel má nezmenené od roku 2016. Za nedôvodnú považoval súd prvej inštancie aj námietku, že žalobca vo svojom cenníku zaradil zapožičané náhradné vozidlo značky Toyota Rav4 do rovnakej kategórie s vozidlom značky Audi Q7, pretože obidva uvedené typy vozidiel patria do kategórie SUV vozidiel, pričom to, aké typy vozidiel žalobca zaradí do akej cenovej hladiny je iba vecou jeho obchodnej stratégie a obchodného rizika. Pokiaľ žalobca namietal, že k potvrdeniam o cenách nájmov motorových vozidiel iných autopožičovní neboli doložené cenníky, pričom predmetné potvrdenia o cene nebolo možné overiť, keďže neboli dostupné na internete, súd uviedol, že nie je povinnosťou žiadneho podnikateľského subjektu mať svoju ponuku zverejnenú na internete, pričom predložené potvrdenia práve nahrádzali cenníky uvedených subjektov. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobcu (na rozdiel od žalovaného) v konaní nezaťažovalo dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien nájmu obdobných motorových vozidiel.

15. Súd prvej inštancie zhrnul, že cena nájmu, za ktorú si poškodená prenajala náhradné motorové vozidlo (115 eur za deň) bola za daných podmienok nájmu (bez zloženia finančnej zábezpeky za vozidlo a za nájom vozidla, bez stanovenia presnej doby nájmu na začiatku nájmu, faktúra za nájom sa vystavuje po skončení nájmu - splatnosť faktúry za nájom je max 3 mesiace odo dňa vystavenia) primeraná (obvyklá). Pri určení primeranej (obvyklej) ceny nájmu motorového vozidla je nevyhnutné prihliadať na všetky osobitosti konkrétneho prípadu, a teda aj na konkrétne podmienky, za ktorých došlo k nájmu motorového vozidla. Žalobca tiež poukázal na právoplatné rozhodnutia súdov v totožných veciach, kde sudy akceptovali cenu nájmu SUV triedy vozidiel vo výške 115 eur za 1 deň nájmu, ktorú vyhodnotili ako cenu obvyklú a primeranú. Súd prvej. Inštancie poukázal na vlastné právoplatné rozhodnutie v obdobnej veci totožných strán, kde súd po vyhodnotení takmer rovnakej obrany žalovaného akceptoval cenu nájmu rovnakého náhradného motorového vozidla (Toyota Rav4) vo výške 115 eur za 1 deň nájmu (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 40C/48/2015-205 zo dňa 09.05.2017) a na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/4/2020 zo dňa 22.04.2021, v zmysle ktorého cit: „Odvolačný súd k výške požičovného poukazuje na to, že za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej ani najdrahšej autopožičovne. Poškodený nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal hľadať najlacnejšiu autopožičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať podmienky iných požičovní automobilov. Odvolačný súd má s poukazom na výsledok dokazovania za to, že cena prenájmu v danom prípade vo výške 115,- eur / deň je primeraná.“

16. Súd prvej inštancie dodal, že v prípade neexistencie ponuky nájmu za takých podmienok, za akých si náhradné motorové vozidlo prenajala poškodená, by pre určitú skupinu poškodených možnosť nájmu motorového vozidla reálne neexistovala. Poškodený, ktorý pre neočakávanosť situácie, do ktorej sa dostal v dôsledku dopravnej nehody (ktorú navyše nezavinil) nemá vopred dostatok finančných prostriedkov na zloženie nemalej finančnej zábezpeky za prenajaté motorové vozidlo a ešte aj za nájomné na celú dobu nájmu na začiatku nájmu a ktorý nevie vopred presne určiť dobu nájmu (keďže nevie presne, ako dlho bude trvať oprava jeho vlastného - poškodeného motorového vozidla), by si náhradné motorové vozidlo (ktoré nevyhnutne potrebuje) reálne nemohol prenajať. Súd pritom zastáva názor, že pokiaľ existuje ponuka prenájmu motorových vozidiel aj za iných podmienok (priateľnejších pre poškodeného), nie je možné od poškodeného požadovať, aby sa pri rozhodovaní o nájme náhradného motorového vozidla riadil iba jediným kritériom, a to cenou (navyše najnižšou). Žalovaným namietané porušenie prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 O.z. poškodenou pri prenájme náhradného motorového vozidla bolo preto aj z toho hľadiska nedôvodné a na uvedenú situáciu sa vôbec nevzťahovalo. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33Cb/122/2015 zo dňa 05.03.2018 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/174/2018 zo dňa 16.01.2019).

17. Poškodená účelne prenajala náhradné motorové vozidlo na obdobie od 30.11.2020 do 11.12.2020 (účelnosť prenájmu motorového vozidla na uvedené obdobie nebola v konaní žiadnym spôsobom spochybnená) za cenu 1.380 eur (čo predstavuje 115 eur na jeden deň), ktorú súd prvej inštancie považoval za daných podmienok nájmu za primeranú (obvyklú), pričom žalovaný zaplatil žalobcovi (na ktorého bola žalovaná pohľadávka platne postúpená) iba sumu 660 eur, súd uložil žalovanému povinnosť doplatiť žalobcovi rozdiel medzi uvedenými sumami (1.380 eur - 660 eur = 720 eur). Keďže žalovaný sa so zaplatením dlžnej sumy dostal do omeškania súd mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dluhu, t.j. vo výške 5 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poisťovnej udalosti žalovaným (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.).

II. Odvolanie

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom označil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok a žalobu zamietol, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. V odvolaní žalovaný uviedol, že naďalej trvá na tom, že cena denného nájmu stanovená žalobcom je neprímerane vysoká vzhľadom na daný typ poškodeného, resp. zapožičaného vozidla a vzhľadom na daný región a ceny v regióne za príslušný typ vozidla. Skutočnosť, že si žalobca po dlhšie časové obdobie drží rovnaké ceny prenájmu náhradných vozidiel ešte automaticky nemôže znamenať, že sa jedná o cenu primeranú v každom jednotlivom prípade. Žalovaný akceptoval, že žalobca (resp. poškodený) má nárok na náhradu primeraných nákladov, ale poškodení nemajú automaticky nárok na vyplatenie všetkých uplatnených nárokov, ale nie je povinný uhradiť za poškodeného všetky náklady, ku ktorým sa poškodený zaviazal, len náklady účelne vynaložené a v primeranej výške (preukázanej primeranej výške).

20. V tejto súvislosti si žalovaný poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/64/2022 - 431 zo dňa 9.2.2023, v ktorom súd deklaroval, že : „Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Skutočnú škodu treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška náhrady škody nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou (dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, keď poisťovňa je povinná nahradiť skutočnú škodu len v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Je povinnosťou poškodeného preukázať, že si náhradné vozidlo požičal účelne. Musí preukázať, prečo a z akého dôvodu bol nútený požičať si náhradné vozidlo. Pri účelnosti nákladov treba vychádzať z časového a z cenového hľadiska. Časové hľadisko zohľadňuje celkovú dobu trvania nájmu, cenové hľadisko zohľadňuje primeranosť jednotkovej ceny za prenájom vozidla. Poškodený si môže prenajať len porovnateľné motorové vozidlo; t.j. náhradné vozidlo má zodpovedať rovnakej triede, akú malo poškodené motorové vozidlo. Zákon neukladá poškodenému povinnosť hľadať poisťovňu, ktorá by prenajímala motorové vozidlá najlacnejšie, ani nie je povinný robiť akýkoľvek cenový prieskum pri výbere náhradného vozidla. Za obvyklú cenu nemožno považovať ani cenu najlacnejšej, ale ani najdrahšej autopožičovne. Za primeranú dennú sadzbu možno považovať priemernú trhovú sadzbu denného prenájmu vozidla rovnakej triedy v danom regióne.“

21. Žalobca za účelom preukázania svojich tvrdení ohľadom ceny nájmu náhradného motorového vozidla v predmetnom konaní predložil potvrdenia o výške ceny za nájom náhradného motorového vozidla od iných podnikateľov v rovnakej oblasti pôsobnosti, z ktorých má byť podľa vyjadrenia žalobcu zrejmé, že v rozhodnom období sa ceny vyššie uvedených podnikateľských subjektov za prenájom náhradných motorových vozidiel kategórie SÚV pohybovali na obdobnej úrovni ako ceny stanovené žalobcom. Podľa žalovaného uvedené podklady nemožno považovať za relevantné pre účely posúdenia primeranosti výšky denného nájmu v danom čase a mieste, pretože sú obdobia rokov 2017-2019, pričom predmetné uplatnené nároky sa týkajú zapožičania náhradného vozidla v čase od 30.11.2020 do 11.12.2020. Výška náhrady škody má byť stanovená vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, preto neobstojí ako dôkaz predloženie čestných prehlásení z rokov 2017 - 2019.

22. Pokiaľ ide o cenník žalobcu (platný od 1.1.2016) s potvrdeniami od iných autopožičovní žalovaný zdôraznil, že žalobca v predmetnom „cenníku“ zaraďuje zapožičané náhradné vozidlo značky Toyota Rav4 do jednej rovnakej kategórie s vozidlom značky Audi Q7. Navyše na tomto tvrdení sa zhodli všetky tie subjekty, ktoré sa podpísali na doloženom potvrdení cien. Žalovaný má za to, že predmetné vozidlá nemožno zaraďovať do totožnej cenovej kategórie a rozhodne nemožno pokladať za dôkaz obsahujúci znaky odborného vyjadrenia. Jedná sa len o strohé hodnotenie cien inými subjektami, pričom s predmetnými podkladmi neboli doložené cenníky, ktoré by preukazovali ceny náhradných vozidiel od príslušných subjektov, z doložených podkladov nevyplýva, či mali takéto vozidlá v roku 2020 vôbec stále dostupné a či ich vôbec niekedy mali dostupné a toľž nepreukazujú výšku cien za prenájom vozidiel. Žalovaný podotkol, že všetky žalobcom doložené čestné prehlásenia sú takmer identické a forma (šablóna) v akej sú naformulované je jednotná. Okrem toho predložený cenník žalobcu, ktorý bol potvrdený ďalšími subjektmi, nemožno považovať za relevantný doklad a takéto vzájomné potvrdzovanie cien môže byť v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže. Žalovaný bol toho názoru, že so všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami, na ktoré v súvislosti s doloženými podkladmi žalobcom poukázal v konaní žalovaný, sa prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí dostatočne nevyšporiadal.

23. Žalovaný ďalej sporoval tvrdenie súdu prvej inštancie, že pokiaľ by neexistovala ponuka nájmu za takých podmienok, za akých si náhradné vozidlo prenajala poškodená, pre určitú skupinu poškodených by možnosť nájmu motorového vozidla reálne neexistovala a tiež sporoval tvrdenie, že pokiaľ existuje

ponuka prenájmu vozidiel aj za iných podmienok (priateľnejších pre poškodeného) , nie je možné od poškodeného požadovať, aby sa pri rozhodovaní o nájme náhradného vozidla riadil iba jediným kritériom, a to cenou.

24. Žalovaný nepovažoval tento názor súdu za správny a zákonný, pričom argumentoval, že aj keby sa prípadne pripustila možnosť, že v odôvodnených prípadoch majú poškodení nárok na prístupenie aj k nevýhodnejším ponukám za predpokladu, že to je pre nich výslovne prijateľnejšia, prípadne jediná možnosť prístúpenia k nájomnému vzťahu k náhradnému vozidlu, takéto závery nemožno vyvodzovať vo všeobecnosti na všetky prípady bez zohľadnenia ďalších okolností jednotlivých prípadov. Podľa názoru žalovaného pre účely vyvodenia takýchto záverov je potrebné pristupovať v každom jednotlivom prípade k danému prípadu individuálne a je potrebné posúdiť okolnosti v každom jednotlivom prípade samostatne. Aby sa mohlo dospieť k takýmto prípadným záverom, je potrebné podľa názoru žalovaného v jednotlivých prípadoch najskôr posúdiť, či bol poškodený naozaj v situácii, kedy si nemohol dovoliť zložiť požadovanú zábezpeku, kedy by následne mal oveľa výhodnejšie podmienky samotného prenájmu a už by nemusel pristupovať k nájmu za premrštené cenové podmienky. To znamená, že takéto úvahy nemožno podľa žalovaného použiť na každý jednotlivý prípad bez toho, aby sa skúmali okolnosti jednotlivého prípadu, a síce aké boli možnosti poškodeného. Žalovaný dodal, že žalobca predložil poškodenej dve ponuky, avšak nepreukázal, že poškodená nebola schopná zložiť vopred depozit a tak si znížiť cenu nájmu takmer o polovicu, resp. týmito skutočnosťami sa súd vôbec nezaoberal, napriek tomu, že na ne žalovaný poukázal na pojednávaní dňa 02.05.2023.

25. Aj za predpokladu, že by poškodený nemal právnu povinnosť hľadať najlacnejšiu autopožičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať podmienky iných požičovní automobilov, nemožno mať za to, že poškodený je oprávnený pristúpiť na prvú ponuku, s ktorou sa stretne, bez toho, aby si preveril, či je táto ponuka adekvátne vzhľadom na aktuálne podmienky na trhu v danom mieste a čase, resp. bez toho, aby sa čo i len zamyslel nad tým za akých podmienok pristupuje k danému nájomnému vzťahu. Poškodený je oprávnený pristúpiť na akékoľvek podmienky, ale nemožno požadovať od poisťovateľa, aby boli následne preplatené automaticky všetky náklady, na ktoré sa poškodený zaviazal. Žalovaný nesúhlasil nesúhlasiť s názorom súdu, že namietané porušenie prevenčnej povinnosti poškodenou v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka bolo zo strany žalovaného nedôvodné a na uvedenú situáciu sa vôbec nevzťahovalo. Všeobecná prevenčná povinnosť znamená, že každý osoba je povinná zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorý možno od nej vzhľadom na konkrétne situácie rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd. Poškodený je povinný urobiť všetko preto, aby nedošlo k zväčšeniu rozsahu následkov vzniknutej škody, je povinný správať sa tak, aby nezväčšoval rozsah škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou. Tým, že si v predmetnom prípade poškodená zvolila autopožičovňu s najvyšším denným nájomom na jeden deň prenájmu, poskytnutého motorového vozidla v danom čase a regióne, navýšila vzniknutú škodu nad rozsah skutočnej škody, čo je v rozpore jednak s Občianskym zákonníkom, ako aj v rozpore so Zákonom č. 381/2001 Z. z., a teda v tejto časti poškodená, v tomto prípade žalobca nemá nárok na jej preplatenie z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

26. Žalovaný nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcu v konaní nezaťažovalo dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien nájmu obdobných motorových vozidiel (na rozdiel od žalovaného), ani že žalobca nie je povinný preukazovať primeranosť vynaložených nákladov na náhradné vozidlo. Je podľa žalovaného štandardnou právnou zásadou, že primárnou povinnosťou preukázať svoje tvrdenia v súdnom konaní nesie žalobca, a to o to viac keď tieto tvrdenia boli popreté žalovaným (v zmysle § 151 CSP), ktorý navyše opodstatnenie toto popretie preukázal predložením patričných dôkazov. Žalovaný si dovoľuje upozorniť na skutočnosť, že v danom prípade sa nejednalo o spor vyplývajúci z poisťnozväzkového vzťahu, v rámci ktorého to je poisťovateľ (zväčša v pozícii žalovaného) kto je povinný preukázať naplnenie dôvodov pre zníženie poisťného plnenia (napr. v zmysle § 799 ods. 3 OZ), ale o spor o náhradu škody. S poukazom na § 4 ods. 1 a 2 písm. a), § 11 ods. 6 písm. a) a § 15 ods. 1 zákona o PZP žalovaný tvrdil, že poisťený právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázane nároky. Nemožno preto akceptovať názor, že poškodený nemusí preukazovať svoje uplatnené nároky.

27. Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že sa nestotožnil s postupom súdu, kedy súd nevykonal žalovaným navrhované dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu a výsluchom poškodenej a vykonanie dopytu ohľadom cien za denné nájomné v danom regióne.

28. Súd k návrhu na vykonanie výsluchov uviedol, že skutočnosti, ku ktorým ich žalovaný navrhoval vypočuť (okolnosti vzniku nájomného vzťahu, úhrada nájomného zo strany poškodenej, k doloženiu odborných vyjadrení subjektov k cene nájmu) považoval súd pre meritórne rozhodnutie za irelevantné, keďže predmetom sporu bola iba výška obvyklého nájmu. Žalovaný sa v predmetnom konaní vyjadril, že účelom navrhnutých výsluchov žalobcu a poškodenej malo byť preukázanie toho, ako došlo k uzavretiu samotnej dohody o nájme a súvisiacich okolností pri uzatvorení tejto dohody a či a ako došlo k zaplateniu ceny nájmu. Čo sa týka objasnenia okolností samotného vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a poškodenou, okrem iného by objasnenie týchto okolností konkrétne mohlo prispieť k priblíženiu praktík žalobcu pri ponúkaní a uzatváraní nájomných vzťahov s poškodenými z povinného zmluvného poistenia. Je potrebné bližšie prešetriť za akých okolností si poškodená v predmetnom prípade zvolila dohodnutú alternatívu prenájmu náhradného vozidla. Ako žalovaný uvádza vyššie žalobca predložil poškodenej dve ponuky, avšak v predmetnom konaní nebolo preukázané, že poškodená nebola schopná zložiť vopred depozit a tak si znížiť cenu nájmu takmer o polovicu (žalovaný si dovoľuje opätovne uviesť, že týmito skutočnosťami sa súd vôbec nezaoberal, napriek tomu, že na ne žalovaný poukázal na pojednávaní dňa 2.5.2023).

29. Čo sa týka navrhovaného dopytu, z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že tento súd nemal vykonať z dôvodu, že žalovaný nešpecifikoval a nekonkretizoval, na ktoré subjekty má súd uvedený dopyt smerovať. Žalovaný v predmetnom konaní uviedol, že pri navrhovanom dopyte ohľadne cien nájomného nešpecifikoval konkrétne subjekty z dôvodu, aby to bolo objektívne, keďže tak žalobca ako aj žalovaný predložili v súdnom konaní svoj vlastný výber ponúk (ani pri návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom, strany nenavrhujú vykonať znalecké dokazovanie konkrétnym znalcom). Žalovaný má za to, že takýto dopyt vykonaný súdom by najobjektívnejším spôsobom mohol preukázať obvyklosť cien v danom regióne a čase, resp. objektívne a spravodlivo preukázať, či ceny deklarované žalobcom boli primerané (takýto dopyt súd vykonal napr. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/73/2015).

30. Záverom odvolania žalovaný poukázal na to, že v predmetnom konaní si nárok neuplatňuje samotná poškodená, ale žalobca ako spoločnosť, ktorá poškodenej poskytla predmetné náhradné vozidlo za určitú cenu a na ktorú bezprostredne (v ten istý deň) po vyhotovení faktúry za prenájom náhradného vozidla boli zo strany poškodenej postúpené nároky voči žalovanému. Žalovaný konanie žalobcu nepovažoval za konanie v súlade s dobrými mravmi, kedy žalobca v rámci svojej reklamy poskytuje vyhlásenia, že poškodený nemusí v prípade uzatvorenia nájomnej zmluvy k náhradnému vozidlu s jeho spoločnosťou nič platiť a prenájom bude zadarmo a všetko uhradí poisťovňa vinníka. Už len z názvu spoločnosti žalobcu vyplýva, že žalobca poskytuje svoje služby výslovne poškodeným zo škodových udalostí, ktoré boli zavinené vozidlami s povinným zmluvným poistením. Z internetovej stránky žalobcu je zrejmé, že jeho ponuka je postavená na tom, že poskytujú svoje služby poškodeným zo škodových udalostí, ktoré boli zavinené vozidlami s povinným zmluvným poistením, pričom z ich vyhlásení možno mať za to, že poškodeným bude všetko uhradené od poisťovní vinníkov. Preto je otázne, tak ako to žalovaný uviedol v predmetnom konaní, či by žalobca fakturoval takúto cenu nájmu, aj za predpokladu, že by to nebolo hradené z povinného zmluvného poistenia vinníka. Zároveň má žalovaný podozrenie, že takýmto konaním môže dochádzať zo strany žalobcu k zavádzaniu spotrebiteľov.

III. Vyjadrenia žalobcu po podaní odvolania

31. Žalobca sa k odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 31.10.2023, odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné a žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil.

32. Za správny považoval žalobca postup súdu prvej inštancie, keď cenníky a potvrdenia predložené žalobcom akceptoval ako dôkaz preukazujúci určitú cenovú hladinu trhu. Nemožno totiž dôvodne predpokladať, že ceny nájmov sa v priebehu roku diametrálne zmenia, keďže všetky ceny v zásade kontinuálne rastú smerom hore a to z dôvodu inflácie, zdražovania ceny tovarov, ceny práce atď. Žalovaný nedôvodne požadoval od žalobcu a dokonca aj od súdu preukázať obvyklosť ceny nájmu a pritom opomenul, že je to práve žalovaný, ktorý by mal preukázať neobvyklosť ceny nájmu a to z dôvodu, že uplatnený nárok po ukončení šetrenia znížil a nepreplatil vo fakturovanej (uplatnenej) výške.

33. Ďalej žalovaný poukázal na to, že zloženie depozitu za prenajaté vozidlo nie je jediný faktor ovplyvňujúci cenu nájmu a spôsob akým to prezentuje žalovaný je zavádzajúci. Žalovaný ignoroval, že poškodený majú aj iné finančné potreby a povinnosti, ktoré musia uspokojovať a požaduje, aby sa poškodený správal ako špičkový ekonóm, ktorého úlohou je dosiahnuť čo najnižšiu cenu, resp. aby sa správal tak, akoby mal k dispozícii neobmedzený balík peňazí. Žalovaný však paradoxne sám nespravil nič v prospech toho, aby požadované ekonomické správanie sa poškodeného ovplyvnil, resp. dosiahol.

34. V súvislosti s porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti žalobca poukázal na odôvodnenie právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 33Cb/122/2015 zo dňa 05.3.2018 ktoré v bode 11 rozsudku znie: „Pokiaľ žalovaný namietal, že na trhu s prenajímanými motorovými vozidlami bolo možné vyhľadať lacnejšiu ponuku a poškodený mal v rámci svojej prevenčnej povinnosti uložennej mu § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka zložiť finančný depozit na nájom a znížiť tak náklady súvisiace s prenájatím náhradného motorového vozidla súd má za to, že na žalobcom uplatnený nárok sa žiadna prevenčná povinnosť nevzťahuje a žalovaný nepatrične v rámci prejednávanej skutkových okolností, ktoré medzi stranami neboli sporné, na takúto povinnosť poškodeného poukazuje. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka zakladajú prevenčnú povinnosť v súvislosti s odvrátením priamo hrozacej škody, čo nie je prejednaný prípad. Od poškodeného nie je podľa súdu možné vyžadovať, aby v situácii, keď v dôsledku stretnutia prevádzok vozidiel, ktoré nezavinil, a pri ktorom bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešil náhradu za svoje poškodené motorové vozidlo tak, že najskôr bude organizovať zisťovanie cenových relácií v rôznych autopožičovniach v závislosti od podmienok prenájmu, následne uskutoční výber najlacnejšej autopožičovne v porovnaní s rôznymi cenovými ponukami a podmienkami nájmu a napokon si zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie depozitu, a to všetko v krátkom časovom úseku, ktorý spravidla po náhodnej škodovej udalosti má poškodený k dispozícii a navyše nakoniec všetky tieto úkony aj patričným spôsobom zdokumentuje, pre prípad námietok pri likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne. Ak žalovaný ako poisťovňa namietala nesplnenie si povinnosti zo strany poškodeného predchádzať škodám, bolo by potrebné, aby žalovaný recipročne odôvodnil jeho postup v procese likvidácie škodovej udalosti, teda predovšetkým či poškodenému odporučil autopožičovne s akceptovateľnou výškou nájmu, či poškodenému poskytol preddavok na likvidáciu škodovej udalosti, aby tak poškodený mohol uhradiť depozit a znížiť náklady na prenájom, resp. aké iné opatrenia uskutočnil žalovaný dovoľávajúci sa splnenia (podľa súdu v tomto prípade neexistujúcich) prevenčných povinností zo strany poškodeného v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Vykonaným dokazovaním súd nezistil zo strany poškodeného exces pri dojednaní dennej výšky nájomného za náhradné motorové vozidlo. Nájomné vo výške 115,- eur denne za prenájom motorového vozidla triedy SUV bolo svojou výškou obvyklým nájomným.“

35. Žalobca bol rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že žalovaným navrhované výsluchy sú irelevantné, pretože predmetom sporu bola iba výška obvyklého nájmu. Skutočnosť, či fakturovaná čiastka za nájom je alebo nie je zjavne premrštená. Žalovaným navrhované výsluchy by objasnenie tejto skutočnosti v žiadnom prípade nepriniesli pretože uvedené je možné zistiť iba skúmaním trhu a nie výsluchom poškodeného či konateľa žalobcu. Je nedôvodné takýmto spôsobom (zbytočným výsluchom) doslova šikanovať poškodeného či konateľa žalobcu a to len preto, že si na súde uplatňujú svoje nároky.

IV. Relevantné právne predpisy

36. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

37. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

38. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

39. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

40. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

41. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

42. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

43. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

45. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

46. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

47. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V. Posúdenie veci odvolacím súdom

48. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania.

49. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd z dôvodov opísaných v prvej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia vyhovel žalobe žalobcu.

50. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že faktúrou č. 201202 zo dňa 11.12.2020 žalobca vyúčtoval poškodenej za 12 dní nájmu náhradného vozidla sumu 1.380,- eur (žalobca nebol platom DPH), čo predstavovalo 115,- eur za deň. V deň vystavenia faktúry poškodená zmluvou postúpila svoju pohľadávku 1.380,- eur na náhradu škody voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť nan jej motorovom vozidle For S-MAX, ečv: B., ku ktorej došlo dňa 23.11.2020 spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla na žalobcu. Žalovaný uhradil žalobcovi denné nájomné vo výške 55,- eur náhradu za 12 dní nájmu náhradného vozidla, pričom priznal pri predmetnom náhradnom motorovom vozidle žalobcovi bolo poskytnuté plnenie za prenájom náhradného vozidla v celkovej výške 660,- eur.

51. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, ktorý sa zamerlal na jedinú medzi účastníkmi súdneho konania spornú otázku, ktorým bola cena za nájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 720,- eur s príslušenstvom žalobcovi (právneho nástupcu poškodenej na základe zmluvy o postúpení pohľadávky) s odôvodnením, že cena nájmu 115,-eur, za ktorú si poškodená prenajala náhradné vozidlo (bez zloženia finančnej zábezpeky za nájom vozidla, bez stanovenia presnej doby nájmu na začiatku nájmu, faktúra za nájom sa má vystaviť po skončení nájmu a je splatná 3 mesiace odo dňa jej vystavenia), bola za daných podmienok nájmu primeraná a obvyklá. Súd prvej inštancie poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia súdov akceptujúcich ceny nájmu SUV triedy vo výške 115,- eur za 1 deň nájmu a poukázal tiež na vlastné právoplatné rozhodnutie, v ktorom rovnako akceptoval predmetnú cenu prenájmu.

52. Odvolací súd však nemohol súhlasiť o záverom súdu prvej inštancie, že žalobcu (na rozdiel od žalovaného) v konaní nezaťažovalo dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien nájmu obdobných motorových vozidiel. Ako je konštatované v predchádzajúcom odseku, išlo o jedinú medzi stranami spornú otázku. Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdil, že náklad na nájom náhradného vozidla predstavoval sumu 1.380,- eur, z ktorej žalovaný uhradil len 660,- eur, pričom si zvyšok uplatnil v žalobe a pokiaľ žalovaný žalobcom uplatnený nárok poprel, pričom predložil súdu dôkazy o tom, že obvyklá cena za prenájom motorových vozidiel bola v čase a mieste rozhodnom pre posúdenie veci rádovo nižšia, čím poprel skutkové tvrdenia žalobcu o primeranosti (obvyklosti) nákladov na prenájom náhradného vozidla, potom na žalobcovi bolo preukázať, že ním uplatnený nárok je adekvátny právnej úprave a jeho nárok na úhradu (konkrétne) 115,- eur za deň nájmu motorového vozidla je dôvodný.

53. Vychádzajúc z ustanovení právnych predpisov citovaných v časti IV. odôvodnenia tohto rozhodnutia možno konštatovať, že osoby, ktoré spôsobili škodu pri prevádzke motorového vozidla sú povinné osobe poškodenej nahradiť skutočnú škodu a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Na osobu (poisteného) zodpovedajúcu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve sa vzťahuje poistenie takejto zodpovednosti, pričom má z poistenia právo, aby poisťovateľ za poisteného nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Poškodený je povinný nárok na náhradu škody preukázať.

54. Odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, v zmysle ktorého: „Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržíavanému.“ „V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybnovaná. Avšak aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. So zreteľom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci.“ „Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.“

55. Podľa odvolacieho súdu účelnosť vynaložených nákladov, konkrétne primeranosť náhrady za nájom náhradného vozidla vo vzťahu nároku na náhradu len skutočnej škody možno vidieť v dvoch základných parametroch. Prvý spočíva v druhu vozidla, ktoré je prenájaté ako náhradné. Má a môže byť svojou veľkosťou, úrovňou výbavy a cene obstarania adekvátne vozidlu poškodeného. Poškodený má nepochybne právo na náhradné vozidlo zodpovedajúce štandardu jeho vozidla, ktoré z dôvodu škodovej udalosti nemôže dočasne používať. Druhý parameter podľa dovolacieho súdu spočíva v cene, za ktorú sa takéto vozidlo prenajíma. S poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (spresňujúce právny názor prezentovaný už judikátom R 7/1992) na vec sa vzťahujúce zákonné ustanovenia v kontexte predovšetkým s ustanovením § 422 Občianskeho zákonníka nemožno vykladať tak, že je povinnosťou škodcu (alebo miesto neho poisťovateľa) uhradiť škodu v akejkoľvek výške, hoci

aj rovnajúcej sa nákladom spojených so škodovou udalosťou a že jediným predpokladom bude, že poškodený vynaložené náklady v tejto výške preukáže. V prípade, že poškodený vynaložil výsšie náklady na zapožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré vynaložil na prevádzku svojho vlastného (poškodeného) vozidla počas doby jeho nespôsobilosti na používanie, treba za skutocnú škodu považovať len v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov a len do tejto výšky je škodca (miesto neho poisťovateľ) povinný škodu nahradiť. Nemožno akceptovať premisu, že v podstate možno akceptovať okolnosti navýšenia ceny za denný nájom bez ohľadu na racionalitu takýto postup odôvodňujúcich argumentov.

56. Preto nemožno súhlasiť ani s prehlásením žalobcu, že žalovaný nedôvodne požadoval preukázať obvyklosť ceny nájmu a pritom opomenul, že je to práve žalovaný, ktorý by mal preukázať neobvyklosť ceny nájmu a to z dôvodu, že uplatnený nárok po ukončení šetrenia znížil a nepreplatil vo fakturovanej (uplatnenej) výške. Uvedené by platilo v opačnom procesnom postavení strán sporu. Nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla si žalobou uplatnil žalobca. Je teda povinný preukázať, že mu tento nárok vznikol v súlade s právom. V zmysle právnej úpravy je oprávnený uplatniť si poisťné plnenie vo výške adekvátnej skutočnej škode, ktorá mu (jeho právnenmu predchodcovi) vznikla. Poisťovateľ nahrádza poškodenému len uplatnené, a preukázané nároky na náhradu škody a len vo výške, ktorá v danom prípade mohla zodpovedať účelne vynaloženému nákladu na prenájom náhradného vozidla.

57. S vyššie uvedeným súvisí aj poznatok odvolacieho súdu verejne dostupných zdrojov, z internetovej stránky žalobcu, kde je uvedené, že žalobca ako špecialista s dlhoročnou praxou v oblasti likvidácie poisťných udalostí a vzdelaný v oblasti práva a poisťovníctva poskytuje komplexný a profesionálny servis klientom - poškodeným pri poisťných udalostiach. Stránka žalobcu tiež nabáda poškodených k prenájomu auta od žalobcu tvrdiac, že je možné náhradné vozidlo získať zadarmo a nasleduje vysvetlenie: „Zabezpečíme, aby požičanie náhradného vozidla bolo ako súčasť vám poskytnutej náhrady škody. Tým že náhradné vozidlo bude považované za súčasť náhrady škody, cena za jeho požičanie od spoločnosti Poistná udalosť s.r.o. ide v konečnom dôsledku na ťarchu povinne zmluvného poistenia (PZP) vinníka nehody. Požičanie náhradného vozidla teda preplatí poisťovňa, pričom vy ako poškodený v konečnom dôsledku zo svojho znášate iba tie náklady, ktoré by ste ináč aj tak vynaložili na prevádzku svojho auta, ak by nebolo poškodené (napr. pohonné látky a podobne).“

58. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, v ktorom ústavný súd dospel k záveru, že „dosahovanie zisku je zmyslom podnikania, ktoré si zaslúži rešpekt a ochranu - nesmie sa však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom. Systém povinného ručenia slúži k ochrane poškodených pri dopravných nehodách a jeho prostredníctvom majú byť likvidované náklady vynaložené na odstránenie vzniknutej ujmy. Tento systém primárne chráni poškodených, ako aj vinníkov nehôd, ktorí následne nemusia nahrádzať škodu celkom z vlastných finančných prostriedkov. Nie je možné však pripustiť, aby boli účelovým navyšovaním nákladov na odstraňovanie škôd čerpané finančné prostriedky, ktoré by pri poctivom konaní čerpané neboli, čo by nakoniec mohlo ísť na ťarchu všetkých poisťníkov (nielen podnikateľov v oblasti poisťovníctva), keďže by to povinné ručenie predražilo.“

59. Súd prvej inštancie si ohľadom obvyklosti ceny nájmu, za ktorú si poškodená (od žalobcu) prenajala náhradné vozidlo osvojil argumentáciu žalobcu, pričom k cene nájmu motorového vozidla vychádzal v podstate z konštatovania, že v prípade právnej predchodkyne žalobcu išlo o iné podmienky nájmu v danom mieste a čase, z ktorých vychádzal pri stanovení výšky náhrady škody vyplatenú žalobcovi a aké súdu prvej inštancie predložil žalovaný (cenníky autopožičovní z internetu). Súd spomenul, že poškodená si prenajala náhradné motorové vozidlo na dobu neurčitú, bez povinnosti zložiť finančnú zábezpeku, faktúra za nájom mala byť vystavená až po skončení nájmu a splatnosť faktúry za nájom mala byť 3 mesiace odo dňa vystavenia, neurčitá doba nájmu.

60. Predovšetkým odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ ide o rozdiely v ponuke (nájom bez zloženia zábezpeky, platba za skutočne vyčerpané dni nájmu alebo platba až do 3 mesiacov), ide o produktové kritériá, ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia iba konštatoval, avšak ich nijako neobjektivoval a ani racionálne nevysvetlil ich možný vplyv na cenu nájmu.

61. Cena nájmu náhradného vozidla bola vyššia ako žalovaným predložené cenníky z dôvodu iných, podľa tvrdenia žalobcu, podmienok nájmu. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že pokiaľ súd

uvedenú argumentáciu akceptoval, nevysvetlil možné úvahy poškodenej pri jej rozhodovaní sa o ekonomickej efektívnosti vybraného (žalobcom ponúknutého) typu nájmu so spomínanými špecifikami. Súd nevysvetlil, ako spomínané parametre mohli či vôbec ovplyvniť rozhodovanie poškodenej. Súd dodáva, že zábezpeka slúži na pokrytie prípadného poškodenia, zničenia alebo straty predmetu nájmu a nie je zrejme nákladom navyše. Započítava sa do konečnej ceny nájmu a v prípade, že prevyšuje konečnú cenu, rozdiel by sa mal nájomcovi vrátiť. Zálohu preto nemožno považovať za parameter, ktorý bez ďalšieho ovplyvňuje cenu nájmu či ink odlišuje takúto ponuku.

62. Taktiež bolo na mieste hodnotiť danú situáciu z hľadísk týkajúcich sa oboch pôvodných účastníkov právneho vzťahu (poškodenej a žalovaného). Nájom náhradného vozidla trval 12 dní. Súd prvej inštancie nezisťoval, či poškodená disponovala informáciou o čase potrebnom na opravu jej vozidla a teda potrebe nájmu náhradného vozidla. Súd prvej inštancie tvrdil, že za podmienok predložených žalovaným (resp. v prípade neexistencie ponuky nájmu za podmienok žalobcu) by si niektorí poškodení nemohli nájom náhradného vozidla (z ekonomických dôvodov dovoliť. Súd prvej inštancie však nepreveroval, v akej situácii a či sa takéto obmedzenie mohlo týkať poškodenej.

63. Odvolací súd z uvedených dôvodov považuje za nesprávny postup, že súd prvej inštancie dostatočne nepreveril okolnosti, za ktorých si poškodená prenajala náhradné vozidlo. Ide pritom o skutočnosť podstatnú pre určenie, či cena nájmu 115 eur na deň, ktorá sa vymyká bežnému priemeru cien v ponuke subjektov zaoberajúcich sa krátkodobým prenájmom motorových vozidiel, možno považovať za adekvátnu, alebo nešlo len o nasmerovanie poškodenej žalobcom za účelom navýšenia .

64. Vyššia cena za prenájom náhradného vozidla, ktorú mala v konečnom dôsledku poškodená zaplatiť predstavuje rozpor s tvrdou výhodnosťou, pričom súd prvej inštancie prisvedčil takémuto tvrdeniu bez vysvetlenia, v čom vlastne bolo používanie náhradného vozidla od žalobcu za opísaných podmienok výhodné. Odvolaciemu súdu sa javí za potrebné danú situáciu vidieť aj v kontexte stanoviska opísaného v ods. 57 a 58 odôvodnenia tohto rozhodnutia. Je skutočnosťou hodnou zreteľa, že žalobcova obchodná činnosť sa primárne zameriava na vyhľadávanie poistných udalostí, ich likvidáciu či vymáhanie poistných nárokov, pričom spôsob aj cena prenájmu náhradného vozidla poškodenej organizoval žalobca. Preto okolnosti výberu náhradného vozidla majúceho vplyv na náklady jeho nájmu bolo potrebné posúdiť a zhodnotiť aj z pohľadu žalobcu (nie len poškodenej).

65. Odvolací súd vyššie uvedeným nemienil polemizovať s citáciami zo súdnych rozhodnutí, ktoré sú uvedené v odvolaní napadnutom rozsudku n podporu právnych záverov súdu prvej inštancie. Možno predpokladať, že v uvedených súdnych sporoch rozhodnutie záležalo na okolnostiach v širšom kontexte, pričom však sú prvej inštancie tieto zúžil len na okolnosť neexistencie povinnosti (v spravodlivej miere) požadovať od poškodeného výber najlacnejšej ponuky, čo však v danom prípade nebolo tým hlavným východiskom. Tým bola otázka skutočnej škody - teda vo vzťahu nákladu na náhradné vozidlo otázka jeho adekvátnosti a odôvodnenosti, kedy posúdenie spornej otázky záleží od individuálne pôsobiacich faktorov týkajúcich sa poškodenej, miesta a času poistnej udalosti a v danom čase a mieste existujúcimi podmienkami a možnosťami nájmu náhradného vozidla. Odvolací súd dospel k záveru, že posúdenie týchto právne relevantných skutočností v odvolaní napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie absentuje.

66. Právna bezchybnosť rozhodnutia súdu spočíva v tom, že je vydané v písomnej forme, v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu vecí, obsahuje náležitosti určené právnou úpravou súdneho konania. Odôvodnenie zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, podáva celkový prehľad o priebehu konania, reaguje na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov súdneho konania. Medzi výrokom a odôvodnením musí byť logická zhoda. Odôvodnenie musí byť presvedčivé. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá ústavnému i zákonnému rámcu. Nevyžaduje sa síce, aby na každú zistenú skutočnosť alebo každý argument účastníka súdneho konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o skutočnosť alebo argument, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné, musí sa s nimi súd v dôvodoch rozhodnutia vysporiadať.

67. Nie je pri tom nevyhnutné, aby súd odpovedal na každú medzi účastníkmi spornú otázku, ale je povinný sa vyrovnáť s takými námietkami, ktoré sú pre rozhodnutie právne významné a bez zodpovedania ktorých nemožno posúdiť, ako súd vyhodnotil skutkovú a právnu stránku predmetu sporu.

Je upretím práva na spravodlivý proces, pokiaľ súd účastníkovi nezodpovie v rozhodnutí na relevantné otázky, neuvedie úvahy, ktorými sa pri posudzovaní zisteného skutkového stavu a dokonca, ako v tomto prípade, ani neuvedie, či sa spornými otázkami majúci podstatný vplyv na posúdenie veci zaoberal. Osoby dotknuté rozhodnutím súdu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých súd ako orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav znamenajúci porušenie Ústavou garantovaného základného práva. S uvedeným právom je v rozpore úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, extrémny nesúlad medzi právnymi závermi a skutkovými zisteniami, prípadne len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie a vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené, alebo situácia, kedy právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplyvajú. Absencia takéhoto odôvodnenia má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Osobe dotknutej takýmto rozhodnutím (účastníkovi súdneho konania) je tým odňatá možnosť skutkovo či právne argumentovať proti záverom rozhodnutia.

68. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia porušil právo účastníkov na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na dvojinštančnosť civilného sporového konania a s tým spojenú dvojinštančnosť hodnotenia skutočností rozhodných pre posúdenie podaného návrhu ako aj dvojinštančnosť právneho posúdenia veci v záujme zachovania práva strán sporu na spravodlivý súdny proces nie je účelné napraviť tento stav súdom odvolacím, a to za účelom predídania vydaniu rozhodnutia vo veci bez možnosti podania riadneho opravného prostriedku. Zásada zachovania práva oboch strán sporu na spravodlivý súdny proces v tomto prípade prevyšuje nad zásadou hospodárnosti konania. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a vysporiada sa so všetkými okolnosťami potrebnými pre vyvedenie svojho právneho záveru, a tým vyvedenie spravodlivého rozhodnutia o žalobou uplatnenom nároku. Musí ísť o vysporiadanie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup súdu prvej inštancie musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené a osvedčené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia tak, aby bolo presvedčivé. V prípade, že doposiaľ zistený skutkový stav nebude súdu prvej inštancie postačovať na právne posúdenie a tiež riadne odôvodnenie právnych záverov, nič nebráni súdu doplniť potrebné dokazovanie tak, aby vo veci bolo možné zákonne a spravodlivo rozhodnúť a rozhodnutie dostatočne presvedčivo a logicky odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 CSP.

69. Zo všetkých dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP. Bude povinnosťou súdu prvej inštancie v naznačenom smere opätovne posúdiť odôvodnosť návrhu žalobcu.

70. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o nahradení trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

71. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajskeho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonny zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv pravo platne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylučový sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, z čoho doslo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o penážnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušnosť sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o penážnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušnosť sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušnosť pohľadávky a výška príslušnosti v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravne uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť písané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoskolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu konať má vysokoskolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne konať má vysokoskolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odvolať iba tým, že v konaní doslo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spochýva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odvolať iba tým, že rozhodnutie spochýva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací do^vod sa vymedziť tak, z^e dovolateľ uvedie pra^vne posu^denie veci, ktore^ poklada^ za nespra^vne, a uvedie, v c^om spočí^va nespra^vnosť tohto pra^vneho posu^denia.

Dovolací do^vod nemoz^no vymedziť tak, z^e dovolateľ pouka^z^e na svoje podania pred su^dom prvej ins^tancie alebo pred odvolací^m su^dom.

Dovolacie do^vody moz^no meniť a dopl^n^at^ len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolani^ nemoz^no uplatn^ovat^ nove^ prostriedky procesne^ho u^toku a prostriedky procesnej obrany okrem skutoc^nosti^ a do^kazov na preuka^zanie pri^pustnosti a vc^asnosti podane^ho dovolania.